

PATRULLEN BÄVERN OCH VEDBODEN

Andakter för scouter. Termin 2. Skrivna 2019 av
Ulrika Johansson för Equmenia Mantorp.

Grundstory

Patrullen heter Bävern och är en patrull Upptäckare (10-12 år) från Equmenia Gräshult. Patrullen består av Amanda 11, William 12, Oscar 12, Elsa 10, Maja 10 och Lucas 10. William och Oscar är tvillingar. Ledare för patrullen är Erik och Signe. Signe arbetar i kyrkan. Elsas storebror Arvid och hans kompis Emil, som var med på scoutlägret i termin 1, de fyller båda 13 under året och börjar i Äventyrarpatrullen Sengångaren, men de dyker upp då och då i berättelsen precis som spårarscouten Morgan och ledaren Bengt-Åke i spårarpatrullen Höken.

Denna termin får vi följa patrullen Bävern på deras scoutkvällar på måndagar vid Equmeniakyrkan i Gräshult och på deras grillplats och vindskydd i skogen bakom kyrkan. Mitt mellan kyrkan och scoutplatsen ligger en gammal länga med olika bodar. Där finns bland annat ett scoutförråd, en vedbod och ett gammalt utedass. Efter ett tag märker patrullen att man kan komma till Bibellandet om man pratar eller ställer frågor till Gud, inte bara på utedasset som på scoutlägret, utan även i vedboden.

Avsnitt 1

Tema: Möta Jesus i hemlighet (introducera berättelsen)

Scoutigt: Terminsstart, pratar om sommarens läger

Bibelberättelse: Luk 8:16-18

Det är första kvällen för terminen på Equmenia scout i Gräshult. Som vanligt hade de alla samlats i skogen bakom Equmeniakyrkan och där stod Arvid, Emil, Elsa och Maja och pratade om minnen från sommarens scoutläger och allt det spännande som hade hänt dem när de varit på utedasset i skogen vid lägerplatsen.

-Minns ni när vi körde strumpkrig och maskkrig i tältet, sa Maja, som gillade att leka.

-Ja, fast jag minns nog bättre alla utflykter till Bibellandet, sa Arvid.

-Vet ni va, sa Emil, när jag kom hem från lägret så gick jag på utedasset hemma på gården och jag hamnade i Bibellandet då med.

-Va pratar ni om, sa tvillingarna William och Oscar i mun på varandra.

De hade inte varit med på lägret i somras för de hade varit på en fotbollscup.

Arvid, Emil, Elsa och Maja tittade på varandra och nickade och så berättade Emil för tvillingarna vad som hade hänt på lägret och om hur de hela tiden

hamnade i Bibellandet om de pratade med Gud på utedasset. William och Oscar lyssnade noga och blev helt fängslade av det de hörde. De märkte inte att deras ledare Signe, som arbetar i kyrkan, kom upp bakom dem. Men det gjorde Emil som genast slutade berätta.

-Nej, sluta inte, det var ju så spännande, sa Oscar. Emil skakade lite diskret på huvudet och nickade till mot Signe.

-Vad står ni och pratar för hemligheter då, frågade Signe.

-Vi berättar bara om allt roligt vi gjorde på scoutlägret, svarade Maja.

-Skulle ni kunna sätta er runt eldstaden, frågade Signe snällt.

-Kom och sätt er nu, ropade Bengt-Åke, som var ledare för spårarpatrullen Höken. Vi ska dela upp er i nya patruller nu och lära känna varandra lite bättre.

Arvid hade fyllt år under sommaren och om någon månad fyller Emil också 13 år, så de skulle byta patrull från upptäckarpatrullen Bävern till äventyrarpatrullen Sengångarna.

-Skönt, då slipper jag äntligen lillsyrran, sa Arvid, som var storebror till Elsa.

-Det är jag som slipper dig, kontrade Elsa.

-Lucas, visst fyller du 10 år i år, frågade Bengt-Åke?

-Japp, svarade Lucas.

-Då går du upp till upptäckarna och blir en Bäver, konstaterade Bengt-Åke.

-Välkommen i gänget, sa William och Oscar i mun på varandra.

-Amanda ska väl vara med oss också, sa Oscar, som satt bredvid henne i vindskyddet och som gick i samma klass som Amanda som precis flyttat till Gräshult.

-Ja, det låter rätt, sa Bengt-Åke, välkommen till scouterna Amanda.

-Tack, svarade hon.

-Jag måste på dass, viskade Oscar till William som satt på hans andra sida.

Och så gick Oscar iväg på dasset i längan med bodar mellan kyrkan och scoutplatsen. Väl på dass tänkte Oscar på vad de andra hade berättat om vad som hade hänt dem på dass på scoutlägret och hemma hos Emil.

Jag kan ju testa, tänkte Oscar, torkade sig snabbt och sa sedan högt: Hej Gud, får man komma på besök?

På en gång är Oscar i Bibellandet. Han sitter tillsammans med några män och kvinnor som

lyssnar på en man som pratar. Det är säker Jesus, tänker Oscar, och lyssnar till på vad mannen säger. Jesus sa: Ingen tänder en lampa och gömmer den, utan man sätter den så alla kan se ljuset. Det finns inget hemligt som inte ska bli synligt och inget gömt som inte ska bli känt och komma fram. Lyssna därför noga.

På en gång var Oscar tillbaka på utedasset.
-Wow, sa han för sig själv, och var glad för att det verkade som det stämde att man kan komma och möta Jesus om man pratade med Gud.

Oscar sprang genast tillbaka till de andra som höll på att ta reda på vad alla nya spårarscouter hette. Oscar viskade till William och berättade att han också hamnat i Bibellandet och träffade Jesus och att Jesus hade typ sagt att allt gömt kommer fram och att alla hemligheter ska avslöjas. Det var i alla fall vad Oscar hade hört. William viskade vidare till Elsa och Maja och efter en hel del viskande fram och tillbaka hade de kommit fram till att de var tvungna att berätta för Amanda och Lucas om Bibellandet, men att de inte skulle berätta för sina ledare, Signe och Erik.

När alla var indelade i sina nya patruller samlades patrullen Bävern på det stora stenblocket och de presenterade sig mer för varandra i patrullen. Erik tvingade dem att berätta vad som var deras favorit-glass och favorit-färg, bästa ämnet i skolan och vilken klass de gick i. De började tjafsa lite om vilken klass som var bäst, medan Signe försökte få deras uppmärksamhet för att kunna berätta vad de skulle göra under terminen.
-Tysta nu, skrek Oscar, Signe vill ju berätta nått så håll snattran och lyssna på henne.
-Tack, sa Signe, och berättade att de bland annat skulle gå på spårning och åka och bada denna terminen.

Avsnitt 2

Tema: Finns de som har det värre

Scoutigt: Kniv, ta hand om sår

Bibelberättelse: Luk 8:42b-48

-Kan ni gå och hämta ved i vedboden, frågade Erik till Maja och Elsa.
-Absolut, svarade de och gick och hämtade var sin famn full.
-Får jag hugga, frågade Lucas.
-Vet du hur man gör och hur man står, frågade Erik.
-Ja, det har Bengt-Åke lärt mig i spårarna, svarade Lucas.
-Hugg på då bara, sa Erik.

-Vi behöver små stickor först så vi kan tända, sa Oscar som redan stod redo med tändstickorna så att han skulle få tända.

-Ni andra kan hämta lite sly där borta så vi kan göra grillpinnar, sa Signe.

Elsa, Maja, Amanda och William tog var sin kniv och gick och hämtade lite pinnar de kunde tälja till. De satte sig runt eldstaden och började tälja.

-Aj, skrek William plötsligt, och de andra såg hur han skurit sig i benet och hur hans jeansshorts började bli röda runt såret.

-Erik, fram med sjukvårdsväskan, ropade Signe.

På några sekunder var Erik framme vid William och tog hand om hans sår i benet. Han bad Lucas att sluta hugga och istället lägga ett liggunderlag vid huggkubben så att William kunde lägga sig med benet i högläge.

Signe såg att Williams tvillingbror stod alldeles stilla och stirrade på sin bror och började se lite blek ut. Men innan hon tog hand om honom skickade hon iväg alla tjejerna för att hämta ännu mera ved, mest för att det skulle vara lite mindre folk kring William och Erik.

Tjejerna gick mot längan med bodar mellan kyrkan och scoutplatsen. När de kom fram gick Amanda på dass medan Elsa och Maja åter igen gick in i vedboden som låg mellan dasset och scoutförrådet.

-Vad läskigt det var med allt blod, sa Maja.

-Hmm, jag gillar inte att se blod, sa Elsa och fortsatte med att föreslå att de kunde be en bön för Williams ben.

-Käre Far i himlen, ta hand om William och låt det snabbt sluta blöda, bad Elsa.

På en gång är Elsa och Maja mitt i en stor folkmassa. Elsa känner igen Petrus och Jesus och tittar sig omkring för att hitta Maja.

-Där är du, kom hit, säger Elsa till Maja så diskret hon kan.

-Ja, jag ska bara försöka tränga mig fram, sa Maja.

-Vem var det som rörde vid mig? hör de Jesus säga och Maja känner sig lite skyldig för att hon knuffat sig fram genom folkhopen.

-Men Jesus, alla knuffas ju och tränger sig på dig, svarar Petrus

-Men det var någon som rörde vid mig, jag kände att kraft gick ut från mig, sa Jesus

Då kommer en kvinna fram till Jesus, hon darrar av rädsla och faller ner framför Jesus och berättar att hon lidit av blödningar i tolv år.

-Jag tänkte att om jag bara får röra vid dina manteltofsar, Jesus, så blir jag nog bra. Och när jag gjorde det nyss så blev jag bra. Jesus, det har slutat

att blöda, sa kvinnan förvånad och glad på samma gång.

-Jag tror att jag är botad, fortsatte kvinnan.

Jesus tittar rakt på kvinnan och sa: -Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid.

På en gång var Elsa och Maja tillbaka i vedboden.

-Usch för att blöda i tolv år, sa Maja och hoppades att inte William skulle blöda så länge.

-Vem blödde i tolv år, sa Amanda, som precis hade kommit in genom dörren.

-En kvinna vi såg i Bibellandet, svarade Elsa.

-Har ni varit i Bibellandet, va' fuskigt, sa Amanda, och fortsatte, men det var ju jag som var på dasset ju, hur gick det till.

-Det verkar som man kan komma till Bibellandet även i vedboden, sa Maja.

-Ta med lite ved nu, sa Elsa och så gick tjejerna tillbaka för att se hur det gick för William.

När de hade kommit tillbaka såg och hörde de att William låg väl omplåstrad med benet i högläge på huggkubben, att Oscar och Lucas lyckats tända eld, att Erik satt och täljde grillpinnar och att Signe pratade med Williams pappa i telefonen och berättade vad som hänt.

-Jag vill vara kvar och grilla korv, skrek William, de får inte komma och hämta mig innan det är slut.

Erik passade på att förklara vad som är viktigt att tänka på när någon skadar sig medan de väntade på att det skulle bli glöd så de kunde grilla sina korvar.

När scoutkvällen var slut hjälpte Elsa och Maja William tillbaka till parkeringen vid kyrkan där Williams och Oscars föräldrar stod och väntade. På vägen berättade tjejerna om att de kommit till Bibellandet även i vedboden när de hade bett en bön för William.

-Vi mötte en kvinna som hade blött i hela tolv år, så vilken tur att Erik var med och tog hand om dig så du inte behövde blöda så länge, sa Maja. Samtidigt gick de runt hörnet vid kyrkan och Williams mamma kom springande emot dem och gav William en stor kram.

Avsnitt 3

Tema: Hållbarhet

Scoutigt: Surra och bygga

Bibelberättelse: Matt 7:24-27

Denna kväll skulle alla på scouterna lära sig surra eller visa att man redan kunde det genom att bygga något. Morgan som gick i spårarscout tyckte han redan var så bra på att surra så han frågade om han fick vara med upptäckarscouterna denna kväll, men det fick han inte.

-Du kan hjälpa mig att lära de nya att surra istället, sa spårarledaren Bengt-Åke.

Alla i patrullen Bävern kunde surra, mer eller mindre, och de bestämde sig för att bygga något. Tvillingarna ville att de skulle bygga en koja i ett träd, medan en av tjejerna föreslog att de skulle bygga ett utsiktstorn. De bestämde sig för att rösta om det och när tjejerna lyckades få Lucas på sin sida blev det ett utsiktstorn.

De bestämde hur det skulle se ut och började surra, en vinkelsurrning där och en rak surrning där och en kryss-surrning där och efter en massa vinkelsurrningar till så började det likna något. Ett torn med plattform och en stege upp. Patrullen Bävern tittade stolta på sitt verk och Erik gick fram och skakade på det.

-Det kommer aldrig hålla för hela patrullen, sa Erik. Ni måste göra det stabilare och stadga upp det med mer kryss i fler ledder.

-Men slanorna är ju slut, sa William, som annars gärna hade surrat ännu mera.

-Men då får ni väl gå och hämta flera i vedboden, sa Erik.

-Vi kan gå, sa Elsa och Amanda, i mun på varandra och räckte upp händerna högt precis som tvillingarna gjorde, dock någon kort sekund senare.

-Ja, men gå bara, sa Erik till tjejerna, men skynda er så vi blir klara med tornet ikväll.

På väg till vedboden berättade Elsa ännu mera för Amanda om Bibellandet och vad som hade hänt på scoutlägret i somras.

När de precis gått in i vedboden sa Elsa: -Det verkar bara behövas att man börja prata med Gud så hamnar man där.

På en gång är Elsa och Amanda på ett högt berg. De sätter sig, för alla andra som är där sitter redan ner och lyssnar på Jesus. Det är jättemånga som sitter där i den långa slänten.

Jesus sa: -Den som hör mig och gör som jag säger är som en klok man som bygger sitt hus och sätter fast det i berget. Även om regnet öser ner, floden kommer, vindarna blåser och kastar sig mot huset, så rasar det inte, eftersom det är byggt bra på berget. Och den som hör mig, men inte gör som jag säger är som en knäppskalle som försöker bygga sitt hus på sandstranden. När regnet och floden kommer, vindarna blåser på huset, då rasar det med ett stort brak.

-Det är precis som i en sång vi sjunger ibland i söndagsskolan i kyrkan, viskar Elsa till Amanda.

-Söndagsskola, vad är det för något? viskar Amanda tillbaka.

-Det är lite som vanlig skola fast på söndagen och man lär sig massa om Jesus och Bibeln istället för matte och Sveriges städer och så, svarar Elsa.

På en gång var Elsa och Amanda tillbaka i vedboden.

-Du kan få följa med mig på söndagsskolan någon gång om du vill, sa Elsa.

-Gärna, svarade Amanda. Han som pratade där i backen skulle jag gärna vilja lära mig mera om.

Tjejerna tog med sig så många slador de orkade bära och gick raskt tillbaka till scoutplatsen och hjälpte de andra att få tornet klart.

-Bygg inte hus på en sandig strand, bygg inte hus på grus, nynnade Elsa för sig själv.

-Kan du rörelserna också, frågade Signe, som hörde vilken sång Elsa hade nunnat på.

-Jaaa, sa Elsa, men konstaterade samtidigt att det inte gick att göra dem medan man surrade eller höll i en slada.

-Nej, det är bäst att vi bygger bra nu, sa Amanda, för vi vill ju inte tycka att vårt torn är OKEJ, men att man sedan en dag får ångra sig och bygga upp det igen för att vi slarvat och byggt lite för fort nu.

-Nä, just det, sa Signe, men vi skulle kunna sjunga den sången sedan på andakten och lära oss rörelserna bättre.

-Gärna, sa Elsa och Amanda nästan samtidigt.

[Sjung gärna sången "Bygg inte hus" med scouterna]

Avsnitt 4

Tema: Den som söker han finner

Scoutigt: Spårning

Bibelberättelse: Matt 13:44

Nu får ni starta, sa Bengt-Åke till patrullen Bävern. Sedan om några minuter är det er tur, fortsatte han till äventyrarpatrullen Sengångarna, med Emil och Arvid och deras patrullkamrater.

Patrullen Bävern gick, gjorde kontroll på kontroll och gick igen. Efter ett tag kom de fram till Signes kontroll.

-Åhh, här kommer ju mina favorit-Bävrar, ropar Signe till dem på avstånd.

-Har du flera Bävrar, undrade William.

-Nää, men jag gillar er inte mindre för det, sa Signe sprudlande glad med armarna utsträckta som om hon ville krama dem alla på en gång.

Signe berättar att på hennes kontroll så skulle de försöka hitta så många saker som möjligt som

normalt inte finns i naturen. Hon hade markerat upp en ruta på 20 gånger 20 meter med avspärningsband och förklarade att sakerna kunde finnas, högt som lågt, men synligt. Lite som en skattjakt, fast på saker man inte skulle vilja hitta i skogen, förklarade Signe. Signe var också tydlig med en annan instruktion och det var att de under inga omständigheter fick gömma några av de saker som de hittade. För det var ju så att de även skulle kunna hittas av de sega sengångarna som kommer efter också.

De fick tre minuter på sig och Bävrarna letade systematiskt och intensivt. Maja och Elsa letade lågt, Amanda och Lucas letade mitt emellan och William och Oscar letade mest högt.

-Ni måste komma ihåg vad ni hittar också, ropade Signe ut.

-Det är det ni kommer ihåg och kan säga till mig när tiden är ute som ni får poäng för, fortsatte Signe.

-Här ligger ett batteri, skrek plötslig Maja.

-Jag har en ballong i trädet här borta, kontrade William.

-Signes röda trasiga strumpbyxor, hänger i en buske där borta, sa Amanda efter några sekunder till.

-Jag tror Signe brukar äta dillchips, för det ligger en halvåten sådan påse här borta, ropade Elsa.

-Och ni får inte gömma några chips i era magar, hörde de Signe ropa tillbaka. De ska jag kaka upp senare i kväll.

-Batteri, ballong, strumpbyxor, chips, jag är med repeterade Lucas.

-En sak till kan jag komma ihåg så får någon annan komma ihåg nästa fem, fortsatte Lucas, som hade kommit med förslaget om hur de skulle försöka med att komma ihåg alla grejer de hittade.

När de var klara på kontrollen hade de kommit ihåg 18 grejer som de hade sett. De hade missat att se klädnypan som satt i avspärningsbandet halvt bakom en buske och de hade inte kommit på att de skulle säga avspärningsband också. Men de fick i alla fall 9 av 10 poäng på kontrollen och var rätt nöjda med det.

De fortsatte och gick till nästa kontroll där de fick full pott på att tända eld snabbt och gick sedan snabbt i mål vid kyrkan. När de lämnat in sin startlapp till Bengt-Åke sprang Oscar, William och Maja snabbt till vedboden, stängde dörren, tog varandra i händerna.

-1, 2, 3 Hej på dig Gud!, sa de samtidigt.

På en gång är de på en strand och ser att Jesus sitter och pratar i en båt ute på sjön. De smyger sig närmare för att höra vad Jesus säger.

-Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man hittar den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper åkern, sa Jesus.

-Pratar han om himlen, frågar Maja.

-Ja, och skatter, säger Oscar.

-Om en som är på skattjakt precis som vi var på Signes kontroll, säger William.

-Men mannen Jesus pratar om verkar gilla den skatt han hittar, inte något skräp och halvätna chipspåsar där inte, säger Oscar.

Plötsligt var de tillbaka i vedboden igen och stod och höll varandra i händerna. Maja höll kvar lite för länge tyckte både William och Oscar som samtidigt sa: -Men släpp då, vi kan ju få tjejbaciller! Maja funderade på varför mannen som Jesus hade pratat om hade fått gömma den skatt han hade hittat, men att de inte fick gömma något på Signes kontroll, även om Oscar erkände för de andra att han hade lagt ett löv över batteriet.

-Kanske var det för att vi hade dåliga skatter, sådant som inte skulle vara i naturen, sa Maja.

-Ja, tänk om vi hade gömt något så bra så inte ens Signe hade hittat det, då hade vi ju skräpat ner i naturen, sa Oscar och konstaterade att det fick man ju inte göra, det vet ju alla som gått någon gång i scouterna.

Avsnitt 5

Tema: Mirakler

Scoutigt: Primitiv matlagning

Bibelberättelse: Joh 6:1-13

Här finns det kantareller, kom, skynda er, ropade Lucas stolt över skogen.

De andra i patrullen Bävern kom springande och de var alla glada att de i alla fall hittade något som skulle gå att äta. Patrullen skulle laga mat ute ikväll på scouterna, men Erik hade sagt att han ”glömt” baconet, pinnbrödet och osten hemma, så att de fick ha primitiv matlagning istället och leta efter något att äta i skogen.

-Men svampboken och boken ”Nyttoväxter” den har du inte glömt hemma, konstaterade Oscar, som tyckte det hela verkade riggat och saknade baconet.

-Jag kommer hungra ihjäl om vi inte hittar mer att äta, sa Maja, som var hungrig.

-Vem har boken om nyttiga blommor och så, undrade Elsa och frågade om den spretiga växt hon hittat kunde vara kamomill.

-Ja, det kan det kanske vara, sa Erik, men tyvärr är det blommorna som man kan göra gott te på som är bra för magen.

-Men så här års finns ju inga blommor, sa Elsa besviken.

-Signe, kan du leta efter lite mer svamp med grabbarna så tar jag med tjejerna och gör eld så vi kan steka svampen sedan, sa Erik. Vi ropar på er när elden är klar.

-Absolut, bara vi får ha kvar svampboken, sa Signe.

Erik, Maja, Elsa och Amanda gick till scoutplatsen och gjorde upp eld, men konstaterade snabbt att de inte hade något vatten vid eldstaden.

-Det finns några hinkar i vedboden, kan ni gå till sjön och fylla dem så mycket ni orkar, sa Erik till Elsa och Maja, så stannar jag och Amanda och vaktar elden noga.

Maja och Elsa sprang iväg till vedboden, Elsa var snabbt ut igen och på väg mot sjön medan Maja stannade till i vedboden och pustade ut lite.

-Gud, vad snabb du är, ropade Maja efter Elsa ut genom vedbodsdörren.

På en gång är Maja i Bibellandet på ett berg med Jesus, lärjungarna och en mängd människor som är på väg mot Jesus. För att testa lärjungen Filippus sa Jesus:

-Var ska vi köpa bröd så att alla dessa kan få något att äta?

-Det räcker inte med bröd för tvåhundra denarer, om de ska få en bit var, svarar Filippus.

-Här har vi en pojke som i alla fall har fem kornbröd och två fiskar, fast vad hjälper det när det är så många, sa Andreas, en av de andra lärjungarna.

-Låt folket slå sig ner i gräset, sa Jesus, som verkar ha koll på läget.

Alla sätter sig ner i gräset, det är säkert fem tusen män och en massa kvinnor och barn, gissar Maja. Jesus tar upp brödet i sina händer, ber en tackbön till Gud och delar ut av brödet till alla och ger dem så mycket fisk de vill ha. Alla äter allt vad de kan, men det blir ändå en massa mat över som lärjungarna får samla in.

-Man måste ta hand om resterna, de kan vi äta en annan dag, sa Jesus

-Vet inte om vi ensamma kan äta upp allt detta, sa Petrus, och räknar till att de fyllt hela tolv korgar med de bitar av de fem kornbröden som blivit över.

På en gång var Maja tillbaka i vedboden och försökte springa ikapp Elsa ner till sjön. Men hon vågade inte springa för fort så hon skulle få håll när hon nyss ätit så mycket.

-Titta, Maja, titta, ropade Elsa från bryggan.

-Jag fick upp en stor abborre i hinken, kom, kolla, fortsatte Elsa att ropa till Maja som nu ändå sprang allt vad hon kunde.
 När Maja kom fram tittade hon ner i hinken och såg en vacker abborre simma runt i hinken.
 -Wow, ett matmirakel till, sa Maja.
 -Ett till, menar du svampen i skogen som Lucas hittade eller, undrade Elsa.
 -Nej, jag var just i Bibellandet och fick då se Jesus förvandla fem bröd och två fiskar till mat åt massa människor, sa Maja.
 -Nähä, är det sant, sa Elsa med avund i rösten. Va' mäktigt!
 -Ja, nästan lika mäktigt som att fånga en fisk med en vattenhink, sa Maja.
 -Tror du att jag kan fånga en också, undrade Maja och bad Elsa peka vart hon tagit upp fisken.
 Maja satte ner sin hink och såg en abborre precis smita förbi hinken innan hon hann dra upp den.
 -Jaja, det kan ju inte ske mirakel varje gång, sa Maja.
 -Nej, hur roligt hade det varit med mirakel då om det hade hänt varje gång, sa Elsa.

De gick tillbaka till eldstaden och visade stolta upp fisken Elsa fått och berättade om hur nära det varit att Maja också fått en. De andra i patrullen Bävern kom och de rensade och stekte svampen och fisken och alla kunde äta sig mätta, trots att Erik påstod sig ha "glömt" baconet hemma. Maja fick kämpa för att få ner lite mat till.

-Om man inte har sådan tur som ni haft ikväll och hittat svamp och fått upp fisk så kan man äta t.ex. vassrötter, sa Erik, och berättade sedan att vassrötter är rätt sega.
 Erik berättade också att det alltid var bra att ha med sig grejer så att man kan göra eld och hämta upp och koka vatten när man är ute i skogen.
 -Men glöm inte ta med salt i fickan, fortsatte Erik, för du vad trist vassrötter smakar utan salt.
 -Är det inte ännu bättre att ha lite snabbmakaroner i fickan, sa Oscar, och flinade åt Eriks alla överlevnadstips.

Avsnitt 6

Tema: Lita på Gud och varandra

Scoutigt: Flottbygge

Bibelberättelse: Mark 4:35-41

Ledarna Erik och Signe berättade att de hade förberett allt material hela kvällen innan som patrullen Bävern behövde för att de skulle hinna både bygga ihop en flotte och kunna åka ut med den samma scoutkväll.

-Så här ska pinnarna sitta ihop, sa Erik, och visade en ritning från olika vinklar som han hade gjort på jobbet.
 -Bara sätta igång att surra igen, sa Signe, och tänkte på utsiktstornet de gjorde för någon gång sedan.

-Det var sista surrningen, sa Lucas stolt, och lade undan kniven han kapat sisalgarnet med i fodralet.
 -Bra jobbat, peppade Erik. Då är det bara ta på sig flytvästarna, ta med paddlarna, bära ut flotten i vattnet och ge sig ut och paddla.
 -Signe och jag tar båten med ut för säkerhets skull, fortsatte Erik.
 -Har ni några paddlar på er sida, frågade Amanda, över till de som stod på andra sidan flotten.
 -Nej, inga paddlar här vad jag kan se, svarade Maja.
 -De är nog kvar i scoutförrådet, sa Signe. Kan ni hämta dem, sa hon sedan till Oscar och Lucas.
 -Absolut, svarade Oscar och tog med sig Lucas.
 -Där till höger har du dasset och till vänster har du scoutförrådet, och här inne i mitten ligger vedboden, sa Oscar när de kom fram och gick in i vedboden. Lucas följde efter.
 -Ja, jag har koll på detta, sa Lucas, jag har ju faktiskt redan gått i scout i tre år.
 -Men vet du om att de andra har sagt att om du skulle få för dig att prata med Gud här inne i vedboden så får du vara beredd på att hamna i Bibellandet och möta Jesus, sa Oscar.

På en gång är Oscar och Lucas i en båt ute på en sjö.
 -Du har nog rätt om det där med Bibellandet verkar det som, men synd vi inte har paddlarna med, viskar Lucas lite rädd till Oscar.
 Oscar berättar att han vart i Bibellandet innan och att han känner igen Jesus och pekar ut en man som ligger och sover i aktern med huvudet på en dyna.

Det blåser mer och mer och de är mitt i en stormby, vågorna slår mot båten och det forsar in vatten i båten för varje våg som kommer. Men Jesus ligger lugnt kvar och sover tills några av de andra männen i båten väcker honom.
 -Jesus, vi går under, bryr du dig inte om det?, sa männen medan de skakar liv i Jesus.
 Jesus vaknar och ställer sig upp i båten, trots att han inte har någon flytväst på sig.
 -Tig! Håll tyst!, ropar han till vinden och vågorna.

Och på en gång blir sjön helt lugn och vinden är som bortblåst.
 -Varför är ni rädda? Har ni ännu ingen tro?, frågar Jesus de andra.
 De andra männen fattar ingenting, vet inte vad de ska tro och börjar fråga varandra:
 -Vem är han egentligen? Till och med vinden och sjön lyder honom.

På en gång var Oscar och Lucas tillbaka i vedboden.
-Va' häftigt, sa Lucas, men jag måste erkänna att jag var lite rädd när det blåste så mycket.
-Ja, tur vi hade flytvästarna på i alla fall och tur att det inte blåser så där på vår sjö här ikväll, sa Oscar och gick in i scoutförrådet och tog fram sex stycken paddlar som han langade ut genom dörren.

De tog tre var under armarna och gick tillbaka till de andra.

-Jag var bara tvungen att visa Lucas de andra bodarna också, sa Oscar, och ursäktade sig att det tog lite tid.

-Ge hit paddlarna, sa William, som snabbt ville komma ut så han skulle få paddla mycket innan de skulle ha andakt.

-Kan vi inte ha andakt på sjön, föreslog Amanda, du kan ju berätta något spännande som Jesus gjorde vid vatten.

-Som att gå på vattnet, sa Elsa.

-Eller när han bad vinden och vågorna dra åt pipsvängen, sa Oscar.

-Ja, det var ett bra förslag, sa Signe och hjälpte Båvrarna komma ut en bit till så de kunde börja paddla.

Avsnitt 7

Tema: Samarbeta och hålla ihop en grupp

Scoutigt: Samarbeta i patrullen (Ledaren försöker få alla att samarbeta)

Bibelberättelse: Joh 10:11-17

-Hallå, lyssna då, kan vi luta spelet åt samma håll allihopa samtidigt eller. Hur svårt kan det vara att förstå det, sa Erik med ett stort mått av irritation i rösten.

Det var inte alltid enkelt för ledarna att få patrullen Bävern att lyssna på dem och göra som de sa. Ikväll övade patrullen på samarbete. Det prövade ledarnas tålmod extra mycket när patrullen inte lyssnade och inte gjorde som de sa. De började med att spela ett stort labyrintspel tillsammans med hela patrullen.

-Hela grejen med att samarbeta är just att ni ska samarbeta, kom igen nu då, vädjade Signe så tålmodigt hon kunde.

-Ni är ju värre än en skock tröga fårsallar, sa Erik, men fick då direkt en arg blick av Signe som inte gillade när Erik var elak mot scouterna, hur knäppa och tröga de än kunde var ibland.

Alla i patrullen försökte till slut och gjorde som Erik och Signe sa. Och när de väl ville och försökte samarbeta så kunde de konstatera att de ändå var ganska bra på det.

-Ska vi testa en grej till, sa Erik.

-Ställ upp er alla på stocken vid grillplatsen, så ska ni få dansa loss lite, skrattade Erik.

-Jag vill inte dansa, sa William.

-Nä, jag skämtade bara, sa Erik.

-Ni ska byta plats med varandra utan att trampa på marken, det är väl ändå okej William, även om det innebär att ni kanske måste kramas och svänga loss lite, fortsatte Erik.

-Jag måste kissa, sa Amanda.

-Då är det bäst att du går och gör det, sa Signe.

-Ja, och idag är det ingen samarbetsövning att gå och kissa, även om tjejer ofta går och kissar ihop, sa Erik lite sarkastiskt.

Amanda gick på dass och kissade fort. När hon kom ut från dass kunde hon inte låta blir att gå in i vedboden. Hon var så nyfiken på Bibellandet och skulle så gärna vilja komma dit igen. Hon ställde sig mitt i vedboden och sa: - Hej, Gud!

På en gång är Amanda i Bibellandet. Hon kom in mitt i ett samtal som Jesus har med några och hon hör Jesus säga:

-Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren. Den som är anställd och inte äger fåren, han sticker och överger fåren när vargen kommer och tar och river fåren och får dem att springa åt alla håll. För han bryr sig inte om fåren. Amanda ser att lärjungarna lyssnar intensivt och nickar och håller med Jesus som fortsätter och säger:

-Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och de känner mig, precis som min Far och jag känner varandra.

-Vet ni va', sa Jesus, jag ger mitt liv för fåren och min Far älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan få det tillbaka.

-Men jag har också andra får som inte finns i den här fällan som jag också måste leda och som också ska lyssna till min röst. För sen ska det bli en fårahjord och en herde, sa Jesus.

Amanda var tillbaka i vedboden, precis på samma ställe hon stod på innan. Hon gick tillbaka till de andra som fortfarande stod på stocken och kramade varandra hit och dit och nu försökte sortera upp sig i storleksordning.

-Ställ dig här i änden, Amanda, sa Erik och fortsatte att förklara att han nu ville att de skulle sortera sig i hur många syskon de har och om de var lika många skulle den som var född sist på året stå före den som var född tidigare.

Patrullen Bävern tittade storögt på Erik och fattade ingenting verkade det som för de stod bara stilla.

-Du skulle kanske kunna vara mer som Jesus, Erik, sa Amanda och fortsatte: -Va mer som den gode herden som får sina fårsallar att lyssna på honom och som följer honom.

Nu var det Signes tur att titta storögt.

-Fick du lära dig det på söndagsskolan när du följde med Elsa, eller var har du lärt dig det, undrade Signe.

-Ähh, det har jag snappat upp någonstans, svarade Amanda luddigt.

-Kanske i boden eller nån annanstans, kommer inte riktigt ihåg, fortsatte Amanda och hoppades på att Signe inte skulle fråga mera, för Amanda gillade inte att ljuga.

-Men kommer inte du från Falköping, undrade William?

-Jo, svarade Amanda och log stort och tänkte på sin gamla hemstad.

Då viskade Oscar till William och förklarade att Amanda inte menade staden Boden, utan i vedboden förstår du väl. William viskade tillbaka till Oscar om att Amanda inte får avslöja deras hemlighet.

-Bra tänkt oavsett vart du snappat upp det, i Boden eller nån annan stad, sa Signe.

Medlemmarna i patrullen Bävern kunde pusta ut och konstaterade att det var nära ögat att de blev avslöjade, men att det inte verkade som att Signe misstänkte något denna gång heller.

Avsnitt 8

Tema: Se den som behöver hjälp

Scoutigt: Kör Jeriko, någon trillar och slår sig, sjukvård

Biberättelse: Luk 10:25-37

-Akta ryggen, skrek Arvid till Lucas, Morgan kommer bakom dig.

Lucas sprang snabbt åt sidan för att undvika att hans flärp på ryggen skulle bli tagen av Morgan. De spelade Jeriko ikväll på scouterna med hela scoutkåren. Men i sin snabba vändning missade Lucas att se att det var en lite grop i marken gömt under det höga gräset. Lucas föll pladask i backen och stukade till foten.

-Där fick jag dig, ropade Morgan stolt när han tagit Lucas flärp. Men sedan insåg Morgan snabbt att Lucas hade skadat sig.

-Erik, var är Erik, skrek Morgan högt, och på bara några sekunder var Erik på plats. Erik hade förstått att Lucas kanske hade stukat sig och slängde sig över Lucas fot och tryckte hårt och höll upp den över sina axlar.

-Jag har ett stödbandage i magväskan, sa Erik och bad Morgan ta upp det.

-Vill ni hjälpa mig, sa Erik till Elsa och Maja som gick förbi några meter bort. Men de var så inne i sitt samtal att de helt ignorerade Erik.

-Amanda kom hit, skrek Erik istället, för han behövde någon till som hjälpte honom hålla upp benet på Lucas medan han skulle linda om foten.

-Jag tror vi bryter leken här, sa Bengt-Åke, det var ju ändå snart dags för andakt innan kvällen var slut.

-Gå skallgång över hela planen efter de resterande vedklamparna med lösenord och plocka in orienteringsskärmar, instruerade Signe, och fortsatte och bad Oscar och William att bära bort de vedklampar som redan var upphittade till vedboden.

Oscar och William hade famnen full med vedklamparna och gick in i vedboden. Oscar slängde snabbt ifrån sig sina på golvet och gick ut, medan William försökte lägga dit vedklamparna ordentligt i travarna.

-Gud, vad slarvig du är, sa William till Oscar, utan att han tänkte på vad han sa.

På en gång är William i Bibellandet alldeles själv.

Han hamnar mitt i ett samtal mellan Jesus och en klok man som verkar kunna den judiska lagen.

Den kloke mannen frågar Jesus: -Vad skall jag göra för att vinna evigt liv?

Jesus svarar tillbaka: -Vad står det i lagen? Hur lyder orden?

Mannen sa att det står: -Du ska älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.

Jesus berömmar mannen för att han svarar rätt och sa: -Gör det, så får du leva.

Men mannen förstår inte helt och frågar Jesus: -Och vem är min nästa?

Då berättar Jesus om en man som var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och som blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen gick han förbi. På samma sätt gjorde en annan som också jobbade i templet, han gick också förbi utan att göra något. Men så kom en samarier som var ute och reste och fick se den misshandlade mannen ligga där, och då tyckte han synd om honom och tog hand om hans sår och förband honom.

William hann tänka på hur Erik tog hand om Lucas innan Jesus fortsätter och berättar att Samariern lyfte upp den slagne mannen på sin åsna, och tog med honom till ett värdshus, skötte om honom och

bad de på värdshuset fortsätta ta hand om mannen när samariern var tvungen att resa vidare.

Jesus avslutar berättelsen med att fråga: -Vilken av dessa tre tycker du är den överfallne mannens nästa? -Den som visar honom barmhärtighet, svarar den kloke mannen.

-Gå du och gör som han!, sa Jesus

På en gång var William tillbaka i vedboden. Oscar stod kvar utanför och hade inte rört sig ur fläcken sedan William för iväg till Bibellandet. Haha, där fick du för att du var så snabb, sa William, och skröt med att han vart i Bibellandet utan Oscar.

När Oscar och William kom tillbaka till Jerikoplanen höll Bengt-Åke på och rullade in avspärningsbandet medan Signe höll på att tända några fotogenlyktor och hängde upp dem på kanten av vindskyddet bredvid den stora eldstaden vid scoutplatsen.

När Signe såg William och Oscar bad hon dem om hjälp. Oscar sa först att han inte ville, men William som precis varit i Bibellandet hade förstått att Jesus sagt att man skulle hjälpa de som behövde hjälp. Och när William sa till Oscar att han också skulle hjälpa till så gjorde Oscar det, om än lite motvilligt.

Kvällen avslutades med en andakt då Signe berättade samma berättelse som William hade hamnat mitt i när han var i Bibellandet. Det var ett lite läskigt sammanträffande tyckte William, så han frågade Elsa och Maja om Signe visste om det här med Bibellandet. Men de svarade att det trodde de inte, men de kom fram till att Signe nog hade läst en hel del i Bibeln, så hon kunde säkert berättelserna ganska bra ändå.

Avsnitt 9

Tema: Livsviktigt vatten/Miljö

Scoutigt: Rena vatten

Biberättelse: Joh 4:1-42

-Ikväll ska vi prata om miljö och vatten på scouterna, sa Bengt-Åke, som berättade att han innan han blev pensionär arbetat på kommunens vattenreningsverk som ser till att alla har rent vatten hemma i kranen. Men om det skulle bli kris kan det vara bra att kunna rena vatten själv. Man får kanske inte tag i rent vatten då, utan det kan se ut så här, sa Bengt-Åke och höll upp en dunk med brunt vatten. -Er uppgift är att rena det här vattnet så att ni vågar smaka på det, sa Bengt-Åke.

Framför sig hade han en massa olika saker som kanske kunde vara bra att ha: sand, mossor, aktivt kol, petflaskor, aluminiumburkar, knivar, ett fint nät, silvertejp, kompresser, en avbitartång, en borrar, en slang, en tratt och en hel del annat.

-Prata ihop er i patrullerna hur ni vill göra, behöver ni något mer från bodarna får ni gå och hämta det och stäm av med mig om ni har frågor, sa Bengt-Åke.

Alla patrullerna i Equmenia Gräshult satte igång och samtalade om vad som kunde fungera och hur man skulle få de olika lagren att ligga still och inte blandas osv.

-Kan det inte vara bra med lite sågspån också, sa Elsa och sprang iväg till vedboden innan de andra hann svara.

Elsa gick in i vedboden och sa: -Tjaba, tjena, hallå Gud!

Elsa märker direkt att hon ligger risigt till. Hon sitter på en brunnskant och från ena hållet ser hon en kvinna komma mot henne från en stad som ligger strax där intill och från andra hållet kommer Jesus och hans lärjungar gående. Men så viker plötslig lärjungarna in mot staden istället och det är bara Jesus som kommer mot brunnen och mot Elsa.

-Kan du ge mig något att dricka, frågar Jesus till Elsa.

-Nej, jag vet inte hur man gör, fråga henne istället sa Elsa och pekar på kvinnan som nu också är framme vid brunnen.

-Ge mig något att dricka, sa Jesus till kvinnan som kommit för att hämta vatten, trots att det är mitt på dagen.

-Hur kan du, som är jude, be mig om vatten?, svarar den samariska kvinnan.

-Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger detta, så skulle du be mig om levande vatten, sa Jesus.

-Herre, du har inget att ta upp vatten med. Varifrån tar du då det levande vattnet?, sa kvinnan frågvis.

-Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen, sa Jesus och pekar på brunnen. Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig.

-Herre, ge mig det vattnet, så att jag aldrig blir törstig och behöver gå hit, sa kvinnan.

Elsa hör sedan hur Jesus börjar prata med kvinnan om hennes man, och att hon säger att hon inte har någon och att Jesus konstaterar att så är det. Både Elsa och kvinnan blir förvånad när Jesus kan berätta en massa om kvinnan. Men sedan börjar Jesus prata om att tillbe, om Fader, ande och sanning och helt plötslig säger kvinnan:

-Jag vet att Messias kommer och när han kommer ska han låta oss veta allt.

-Det är jag, den som talar till dig, sa Jesus.

Samtidigt kom lärjungarna tillbaka och de är förvånade över att Jesus pratar med en kvinna. Kvinnan är jätteglad, springer in till staden och glömmar kvar sin kruka. Efter ett tag kommer hon tillbaka med en massa människor i släptåg och berättar för dem om att ute vid brunnen finns en man som har sagt till henne allt som hon har gjort. -Kan han vara Messias, undrar hon och får med sig ännu fler ut till brunnen.

Många kommer till tro på Jesus och de ber Jesus följa med in till staden. Kvinnan frågar Elsa om hon ska med också i tro på att hon är en del av sällskapet kring Jesus.

-Nej, jag kan inte, jag ska bara hämta lite sågspån, sa Elsa, och får en förvånad blick tillbaka från kvinnan.

Elsa stod i vedboden ingen. Hon böjde sig ner, kupade händerna och tog upp så mycket sågspån hon kunde och sprang tillbaka till de andra i patrullen Bävern.

-Det var snabbt sprunget, sa Erik.

-Men vi har bestämt att vi tror att vattnet kommer smaka trä om vi har sågspån i och det vill vi inte, sa Lucas.

-Så du sprang nog i onödan till vedboden, sa Signe.

-Nej, det är aldrig onödigt att gå till vedboden, sa Elsa, och blinkade till Maja, som log stort och kunde inte låta bli att började skratta.

Alla andra smittades av Majas skratt. Samtidigt hade Bengt-Åke kommit förbi och frågade om det gick bra och han tyckte det var väldigt roligt att de hade kul.

-Det går bra, sa Oscar, vi ska nog våga att dricka vattnet sedan och komma levande här ifrån.

-Levande vatten är bra att dricka, det tar aldrig slut, sa Elsa, och skrattade på nytt.

Avsnitt 10

Tema: Klara sig själv eller behöva hjälp

Scoutigt: Gör besticksfodral, göra eld och bränna i läder

Bibelberättelse: Joh 14:15-21

Denna scoutkväll gjorde patrullen Bävern besticksfodral i läder. De skar ut två delar som de tog en massa hål i med en håltång och satte ihop delarna med läderband.

-Det här blir jättebra, nu kanske ni kan hålla reda på vems bestick som är vems på nästa läger och hajk,

sa Erik, och var nöjd över att bävrarna arbetade på ordentligt.

-När ni är klara ska vi bränna in era initialer med dessa brännjärn, fortsatte Erik, och höll upp några pinnar som hade en kort pinne på tvären i änden.

Det blev lite kö för att få använda håltångerna och Oscar blev färdig först med sitt fodral och William var snart också klar.

-Får jag tända elden, frågade Oscar.

-Ja, men du får gå och hämta ved först, svarade Erik, och ta med en hink med vatten också.

-Inga problem det fixar jag, sa Oscar.

-Alldeles själv, undrade Erik, och föreslog att William skulle följa med.

-Jag har väl två händer, sa Oscar, och stod på sig om att han inte behövde någon hjälp utan att han kunde få med både ved och vatten.

När Oscar kom fram till vedboden funderade han en stund om han skulle gå tillbaka direkt till de andra och strunta i Bibellandet, för han var så sugen på att elda. Oscar tog hinken i hörnet och gick ner till sjön och fyllde upp den. Sedan gick han tillbaka till vedboden. Ställde hinken precis innanför dörren så han kunde få handtaget att stå lite upp. Så började han stapla ved på högerarmen, ända upp till hakan. Han reste sig upp och försökte känna efter om han hade bra balans i vedtraven i famnen.

-Gud, va' skicklig jag är, klart jag fixar detta, sa Oscar utan att han tänkte sig för vad han sa.

Oscar sitter kring ett bord med lärjungarna och Jesus. Han försöker ducka när Jesus tittar åt hans håll, men inser att Jesus har sett honom och försöker istället smälta in så gott det går, där han sitter snett bakom Matteus.

Jesus börjar prata och håller ett tal till sina lärjungar. Jesus är högtidlig och lärjungarna lyssnar med stora öron och de verkar ta in allt Jesus säger.

-Om ni älskar mig kommer ni att hålla mina bud.

Jag ska be Fadern, och han skall ge er en annan hjälpare, som skall vara hos er för alltid: sanningens ande. Världen kan inte ta emot den, eftersom världen inte ser den och inte känner den. Men ni känner den, eftersom den är kvar hos er och kommer att vara i er, säger Jesus.

Oscar tittar på de andra runt bordet och undrar vart den där hjälparen och anden är. Är det någon av lärjungarna som Jesus menar eller något annat, tänker Oscar och fortsätter att lyssna med stort intresse på Jesus.

-Jag ska inte lämna er ensamma, jag ska komma till er. Ännu en kort tid, sedan ser världen mig inte

längre, men ni ska se mig, eftersom jag lever och ni kommer att leva. Den dagen ska ni förstå att jag är i min fader och ni i mig och jag i er. Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig, och den som älskar mig ska bli älskad av min fader, och jag ska älska honom och visa mig för honom, sa Jesus.

Oscar tittar sig förvirrat omkring. Han hänger inte med det minsta. Han i mig och jag i dig och älska hit och älska dit, det bara snurrar i Oscars huvud.

Oscar tappade balansen och alla vedklampar han hade på armen för omkring. Oscar fick en klamp på foten och skrek till högt innan han hade förstått att han var tillbaka i vedboden. Två vedklampar hade hamnat i hinken och var blöta. Dem slängde Oscar tillbaka långt in i vedboden och började plocka famnen full igen. Han reste sig sakta, gick fram till hinken, tog tag i handtaget med vänsterhanden och började balansakten att få med sig all ved och hinken upp till eldstaden, utan att snubbla på vägen.

Först tappade Oscar en vedklamp och sedan en till. Han ställde ifrån sig hinken och försökte böja sig och ta upp dem, men då tappade han två vedklampar till. När Oscar tittade upp såg han att hela patrullen stod och tittade på honom och William kom springandes mot honom för undsättning. Oscar var tvungen att inse att det inte var så dumt att ha någon annan som hjälpte till, vare sig det var en ande eller en tvillingbror.

William tog upp vedklamparna som Oscar hade tappat och Lucas kom också och hjälpte till och tog lite av den ved som Oscar hade kvar i famnen.
-Behöver du hjälp med hinken också, ropade Erik.
-Nej, nu ska det nog gå bra, ropade Oscar tillbaka, jag har ju redan fått bra hjälp.

Avsnitt 11

Tema: Just kompis

Scoutigt: Orientering

Bibelberättelse: Matt 7:12

-Springer du bort och stämplar kontrollen där borta i groppen där stigen svänger, instruerade Oscar sin tvillingbror William.

-Vi möts vid knuten på stugan där borta så tar jag ut en ny kompassriktning där ifrån, fortsatte Oscar medan William redan var halvvägs på väg till nästa kontroll.

-Jag fattar inte hur ni gör, sa Lucas, det är ju bara en massa sträck och prickar och färger på kartan.

-Det är lätt när man lärt sig det, sa Oscar.

-Dessutom brukar ledarna sätta kontrollerna på samma ställen varje år, fortsatte Oscar som gått länge i scouterna med sin bror William.

De sprang vidare och hittade enkelt kontroll efter kontroll. När de kom till en kontroll vid ett stort stenblock tog William loss orienteringsskärmen.

-Vi busar lite och sätter dem på andra sidan stenblocket, så de andra får lite svårare att hitta den, sa William.

-Är inte det taskigt, frågade Lucas.

-Äh kom igen, det är ju roligt ju, sa William och flyttade skärmen.

-Nästa kontroll är vid hörnet av längan vid bodarna mellan kyrkan och scoutplatsen, sa Oscar och bad Lucas springa och stämpla den.

-Vi möts på parkeringen sedan, skrek Oscar efter Lucas.

När Lucas kommer fram till vedbodens dörr tänker han, varför inte, och går in genom dörren.

-Hur var det nu de brukar säga, sa Lucas för sig själv, blundar för säkerhets skull.

-Hej, Gud får man titta in i ditt land?, sa han sedan.

Lucas tittar upp och ser att han är på ett berg. Undra om det är samma berg som de andra berättat att de varit på eller om det finns flera berg i Bibeln, funderar Lucas, när han hör Jesus prata där i backen.

-Allt vad ni vill att människorna ska göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger, sa Jesus.

-Ja, precis vad jag menar, sa Lucas lite för högt och tänker på när William flyttar skärmarna i skogen. Lucas tittar sig omkring ifall någon reagerar. Men alla tittar bara på Jesus och fortsätter att lyssna på vad han har att säga.

Lucas sprang ut ur vedboden och fick vända halvvägs till huset när han kom på att han hade glömt att stämpla på skärmen vid boden. Han sprang tillbaka och gjorde det och sprang så fort han orkade bort mot parkeringen på andra sidan kyrkan så att William och Oscar inte skulle märka att han hade varit i Bibellandet.

-Kom med här åt, ropade Oscar, nästa kontroll ligger på åkerholmen där borta, du ser kontrollen här ifrån om du kikar ordentligt.

Killarna sprang bort till öppningen i kohagen, sprang över hela hagen och bort till åkerholmen med lite träd och en bergknalle.

-Jag vill stämpla igen, sa Lucas som hade kvar stämpelkortet från förra kontrollen.

-Inte om jag hinner före, sa William och sprang ännu fortare och kom först fram.

När Lucas kom fram med stämpelkortet i handen hade William knutit upp snöret som skärmen satt fast i och var på väg att flytta skärmen till andra sidan trädet som skärmen hängde på.

-Vad gör du, frågade Lucas, ska du flytta en skärm till.

-Ja, den syntes ju så bra från andra sidan åkern, sa William.

-Ja, men skulle du vilja att de som orienterat före oss skulle gömma skärmarna för oss, frågade Lucas.

-Nä, men vi skulle nog hitta dem ändå, om de inte flyttade dem så långt, sa William.

-Men om de gjorde det då, sa Lucas.

-Det hade varit taskigt, sa William.

-Precis som det är av dig att flytta den här, sa Lucas och tog skärmen från William och satte tillbaka den på framsidan av trädet.

-Äh, lägg av att tjafsa nu, sa Oscar, klart vi inte ska flytta några skärmar, det är ju inte att vara en just kompis.

-Vi ska bara till vindskyddet nu, där sitter sista kontrollen, fortsatte Oscar.

-Kom igen nu grabbar, försten dit vinner, sa William, och slängde sig under el-staketet till hagen och tog sikte på scoutplatsen.

Avsnitt 12

Tema: Räddning

Scoutigt: Bada och livräddning

Bibelberättelse: Matt 3:13-17

Ikväll var patrullen Bävern och de andra från scouterna i Equmenia Gräshult iväg på äventyr. De hade åkt till grannkommunen till det stora äventyrsbadet som fanns där. Innan de skulle få simma omkring mera fritt och leka loss fick de en lektion i livräddning av personalen i simhallen. De delade upp sig i två grupper och fick dels prova på att simma i vattnet med en tung docka och även med varandra och dels att göra mun mot mun-metoden och lägga varandra i stabilt sidoläge. Särskilt killarna var glada att de bara behövde prova mun mot mun-metoden på en docka och inte på varandra, särskilt inte på tjejerna.

När de hade övat klart fick de simma iväg och leka, men de var tvungna att dela upp sig två och två så att alla hade var sin badkompis som kunde ha koll på den andre. Elsa och Maja hängde med varandra och Lucas och Oscar teamade ihop sig och kvar blev Amanda och William. Men det gjorde inget tyckte i alla fall Amanda, för hon var lite småkär i William, även om hon tyckte han var lite knäpp ibland.

-Se upp därnere, skrek Lucas till Oscar, och slängde sig ner för den korta vattenrutschbanan.

När Lucas landade i vattnet hade han snurrat runt lite i luften och fick en kallsup. Lucas blev rädd och trodde för någon sekund att han skulle drunkna, viftade med armarna och lyckades få tag i Oscars arm samtidigt som han i stunden av panik bad en bön till Gud.

När Lucas tittar upp står han och Oscar i ett helt annat vatten, helt utan vattenrutschbanor så långt ögat når.

-Var är vi och hur hamnade vi här, frågar Oscar till Lucas.

-Äh, jag bad bara en bön till Gud, för jag drunknade typ, sa Lucas.

-Jaha, då är det kanske som Emil sa i början av terminen att man kan hamna i Bibellandet vart man är bara man vill prata med Gud och träffa Jesus, sa Oscar lugnt som om det är den mest självklara sak i världen att hamna i Bibellandet.

-Kolla där är en till som verkar som han ska bada, sa Oscar och pekar på Jesus som är på väg ner i vattnet.

-Men vem är den andra killen, undrar Lucas.

-Jag är inte helt säker, men jag tror det är en kille som heter Johannes, svarar Oscar.

-Det finns i alla fall en i Bibeln som kallas för Johannes Döparen som hänger mycket i vattnet, fortsätter Oscar och kompletterar med informationen att om det är Johannes Döparen som står där borta så är det nog i floden Jordan som de själva också står.

-Det är jag som behöver döpas av dig, och nu kommer du till mig, hör killarna hur mannen som de tror är Johannes Döparen säger.

-Låt det ske! Det är så vi ska uppfylla allt, sa Jesus.

Då döper Johannes Jesus i alla fall, mest för att Jesus säger att han ska göra det. Sedan går Jesus upp ur vattnet. Och då händer något häftigt som får Oscar och Lucas att bara gapa. Himlen öppnar sig, och de kan se hur Guds ande kommer ner som en duva och sänker sig över Jesus huvud.

-Detta är min älskade son, han är min utvalde, hörs en röst säga från himlen.

-Vem är det som pratar, frågar Lucas tyst.

-Kan inte vara någon annan än Gud va', säger Oscar.

-Nej, det måste det vara va', sa Lucas tillbaka.

Lucas och Oscar var tillbaka i äventyrsbadets bassäng vid rutschbanan.

-Hur gick det, frågade Oscar när Lucas kommer upp ur vattnet och spottar och fräser.

-Det gick bra, svarade Lucas, men jag trodde allt jag skulle dö där för någon kort sekund.

-Det var bra att du inte gjorde det, sa Oscar.
-Se upp där nere, ropade Signe och kom farandes nedför vattenrutschbanan.

När Signe kom upp ur vattnet frågade Oscar om han fick ställa en fråga om det här med dop.

-Jag har hört att en del döps som barn och att en del döps som vuxna, som Jesus gjorde, men framför allt fattar jag inte en sak jag hört, nämligen att döpa sig är som att dö och uppstå med Jesus, frågade Oscar.

-Låter läskigt att dö med Jesus, sa Lucas.

-Ja, jag förstår att det låter lite läskigt, sa Signe, men det är ju viktigt att vi också uppstår med Jesus. Man brukar säga att Jesus räddar oss till evigt liv, försökte Signe förklara.

-Aha, lite som när Oscar räddade mig när jag trodde jag skulle drunkna, sa Lucas.

-Ja, kanske inte riktigt så, fast ja, på sätt och vis samma, sa Signe.

-För när Jesus räddar oss genom sin död och uppståndelse, så slipper vi drunkna i all vår synd. Det är bra att ni frågar killar, men det är lite svårt att förklara så här när man trampar vatten i bikini i en simhall. Men jag hoppas ni båda kommer att gå på konfirmationsläsning det året ni går i åttan, då lovar jag att jag ska förklara mer och bättre, sa Signe och tog några stora simtag mot kanten.

Avsnitt 13

Tema: Hjälpa den som har det svårt

Scoutigt: Sjukvård – göra bår

Bibelberättelse: Luk 5:17-26

Ikväll var tanken att patrullen Bävern skulle lära sig mer om sjukvård. Erik och Signe tyckte att de hade skadat sig så mycket redan denna termin och ändrade lite i programmet så de alla skulle få lära sig lite mer om hur man tar hand om vissa skador.

-Lucas, du var ju bra på att skada benet, kan inte du lägga dig här och så ska vi andra göra en bår åt dig, sa Erik.

-Det enda ni får använda är era scoutskjortor och dessa två slänor, fortsatte Erik.

-Ska vi knyta ihop armarna med råbandsknopar på alla skjortor och trä i pinnarna igenom, föreslog Amanda.

-Finns ett ännu bättre sätt, tipsade Erik.

Patrullen funderade en stund innan Oscar kläckte idén om att dra pinnarna genom magen och armarna på några skjortor. Oscar tittade på Erik som nickade och patrullen satte igång, fixade iordning båren och lyfte upp Lucas och började gå.

-Ni kan stanna för nu ska vi lära oss att spjälka ett ben, fortsatte Erik.

-Som i revbensspjäll, frågade William.

-Nej, inte riktigt, svarade Erik och frågade William om han ville vara skadad.

-Spjälkning är till för att göra ett brutet ben mer stabilt och för att fixa det så behöver ni två kortare slänor och några scoutsläddukar, sa Erik.

-Men de här är ju längre än Williams ben, sa Oscar och höll upp två slänor.

-De går bra ändå, sa Erik, men om ni vill kan ni hämta en såg i vedboden och kapa av dem lite.

På än gång höll alla i patrullen Bävern upp sina händer, för alla ville gå och hämta en såg. Men Maja var smart och räckte inte bara upp handen, utan började springa till vedboden.

-Det var värst vad villiga ni var att hjälpa till idag då, sa Erik och konstaterade att Maja sprang för att hämta sågen.

-Spring inte med sågen tillbaka, skrek Signe efter Maja, vi vill inte ta hand om sårskador också ikväll.

Framme i vedboden sa Maja snabbt: - Hej Gud, nu kommer jag igen!

Maja sitter mitt i ett hus överfullt med människor som lyssnar på Jesus. Helt plötsligt börjar det damma och trilla material från taket och efter en stund börjar Maja se att det är några som står där uppe. De gör hålet ännu större och Jesus tystnar och tittar också upp. Ner genom taket hissar nu några män ner något som liknar den bår Maja nyss varit med och gjort. På båren ligger en man. Jesus nickar åt männen på taket och ser att de tror att Jesus kan hjälpa deras vän

-Min vän, du har fått förlåtelse för dina synder, sa Jesus till mannen på båren.

Samtidigt märker Jesus hur några kloka män i ett hörn börjar viska med varandra.

-Vad är det ni tänker i era hjärtan?, sa Jesus och tittade på männen i hörnet.

-Vilket är lättast, att säga: Du har fått förlåtelse för dina synder, eller att säga: Stig upp och gå? Men för att ni ska veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder, fortsätter Jesus.

Och så tittar Jesus på mannen i båren som inte verkar kunna gå och säger: -Stig upp, ta din bår och gå hem.

Genast reser sig mannen i båren upp, tar upp sin bår och tränger sig ut genom det överfulla huset samtidigt som han jublar och ger Gud äran. Det är inte bara Maja som också gapar stort och ger Gud äran för det som sker framför deras ögon. En som står nära Maja brister ut och säger: -Det är otroligt, det vi har sett ske här i dag.

Maja var tillbaka i vedboden och gick så fort hon kunde tillbaka med sågen till de andra utan att hon sprang. De spjälkade Williams ben efter att Erik

instruerade dem hur man skulle göra. När det var klart fick patrullen i uppdrag att göra en bår av en filt denna gång. Det visste Oscar redan hur man gjorde, så det fixade de snabbt.

-Nu vill jag att ni ska gå en lite enkel hinderbana med William på båren, sa Erik.

-Ni kan börja här och sen gå över de där två stockarna vid eldstaden och runt stenblocket, tillbaka mellan eldstaden och vindskyddet, ta ett varv runt vindskyddet och sedan tillbaka till mig, fortsatte Erik.

-Och tappa honom inte så han blir skadad på riktigt, sa Signe.

När patrullen var på väg runt vindskyddet, föreslog Maja: -Kan vi inte gå upp på taket på vindskyddet och hissa ner William från taket.

-Du är ju inte klok, skrek William och satte sig upp i båren.

-Näh, jag skämtade bara, men ibland kan man behöva göra knäppa saker för att hjälpa den som har det svårt, sa Maja.

-Men han är ju inte skadad på riktigt, sa Elsa och sa till William att lägga sig ner igen.

-Vi spurtar till målet nu, kom igen, fortare, skrek Lucas.

Avsnitt 14

Tema: Sorg efter en död farmor

Scoutigt: Skrabbelucker och pinnbröd

Bibelberättelse: Matt 11:28-30

Idag skulle de göra pinnbröd och skrabbelucker med patrullen Bävern. Maja, Lucas och William följde med Erik upp till eldstaden för att fixa en eld. På vägen gick de alla in och tog med sig lite ved från vedboden. Maja och Lucas tittade på varandra när de var inne i vedboden, men skakade båda på huvudena. De kunde ju inte fara iväg till Bibellandet när Erik var med. Även om det verkade som om tiden stod stilla helt stilla när man var där så vågade de inte ta risken att Erik skulle märka något.

-Bara nu inte Erik säger något om du vet vem, viskade William tyst i Majas öra.

-Tur du inte sa det själv, viskade Maja tillbaka.

-Ja, Gu...stav ja, man blir ju alldeles nervös för att man ska säga fel, viskade William tillbaka och log stort av Majas förskräckta min.

-Stå inte där och flörta, sa Erik och garvade och tog några vedklampar till i famnen.

-Tar ni med en spänkniv och en tändsticksask från lådan också är ni snälla, fortsatte Erik.

Under tiden hade Amanda, Elsa och Oscar gått med Signe till köket i kyrkan och förberedde smeten till skrabbelucker och degen till pinnbrödet. Signe stod och pratade med Amanda och gav henne en kram.

-Amanda är lite ledsen för hennes farmor dog i går morse, sa Signe och höll om Amandas axlar.

-Så ni får vara lite extra snälla mot henne idag och inte bli förvånade om hon ser lite ledsen ut och kanske till och med skulle börja gråta, fortsatte Signe när hon berättade för de andra två.

Elsa släppte ner pinnbrödsdegen i bunken och sprang fram och gav Amanda en stor kram. Hon var så ivrig att trösta sin vän att hon helt glömde bort att hon hade mjöliga händer och satte ett stort mjöligt handavtryck på ryggen på Amandas scoutskjorta.

-Oj, förlåt, det var inte meningen, sa Elsa när hon kom på vad hon hade gjort.

-Men säg till om du behöver fler kramar, med eller utan mjöl, fortsatte Elsa, jag är alltid redo.

När smeten och degen var klar gick de upp till de andra vid eldstaden. De tog med sig margarin från köket och så några stekpannor och stekspadar från scoutförrådet. De letade fram sina grillpinnar de gjorde gången då William skar sig i benet.

-Bläå, va degig pinnbrödsdegen är, sa Lucas när han stoppade ner handen i bunken med degen.

-Ja, men ska inte en deg vara degig, sa Elsa, det hörs ju liksom på namnet.

-Ja, men inte så här kletig, sa Lucas.

Signe gick fram och kände på degen och konstaterade att det behövdes mer mjöl och skickade iväg Elsa till köket för att hämta mjöl-paketet.

På väg tillbaka kunde inte Elsa motstå frestelsen, så hon gick in i vedboden.

-Tjena Gud, är Amandas farmor hos dig, frågade Elsa.

Elsa kom till Bibellandet för att precis kunna höra när Jesus sa: -Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag ska skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett milt och ödmjukt hjärta, så ska ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.

Elsa vill fråga Jesus om han känner Amandas farmor och om Jesus kan hjälpa Amanda som är ledsen. Men hon vågar inte prata med Jesus, särskilt inte när han håller på att prata inför andra och så.

På en gång var Elsa tillbaka i vedboden och gick med mjölpåsen tillbaka till eldstaden. Hon lämnade mjölet till Lucas som stod kvar med sin kladdiga hand. Sedan gick Elsa fram och satte sig bredvid Amanda.

-Jag tror din farmor är hos Gud och Jesus, sa Elsa till Amanda.

-Och hon har det säkert jättebra där, för Jesus har sagt att han kan ge oss vila.
-Hmm, men det är lite jobbigt att hon inte finns här med oss längre, sa Amanda lätt hulkande.
-Jo, det förstås, men Jesus har lovat oss också att han ska hjälpa oss att bära det som är tungt, sa Elsa. Och skulle Jesus glömma bort att hjälpa dig med det så säg bara till mig så ska jag prata med honom.
-Tack du är snäll du, fick Amanda fram.
-Jesus, han har ett stort hjärta och kan ge dig tröst och vila, glöm inte bort det, fortsatte Elsa och gav Amanda en omjöligen kram denna gång.

Signe hade tjuvlyssnat på vad tjejerna pratade om och log stort i sitt inre för att hon hade så goa scouter i sin patrull som tog hand om varandra, även när det var tungt och jobbigt i livet.

Avsnitt 15

Tema: Lösa svåra uppgifter

Scoutigt: Chiffer

Bibelberättelse: Matt 28:18-20

-Här får ni ett chiffer. Lös det, gör det uppdrag som står på, sedan har vi fler uppdrag om det behövs!, sa Erik och gav patrullen Bävern ett kuvert.
-Jag vill öppna, sa Amanda och tog kuvertet och öppnade det.
-Det är ju rena grekiskan, sa William och kliade sig i huvudet.
-Får jag se, sa Signe nyfiket och tittade på lappen och fortsatte: -Nej, det här är inte grekiska, det kan jag lite och det här är inte grekiska bokstäver.
-Men det är ju bara en massa S och U och O och så, sa Oscar.
-Ja, precis, sa Erik, vilka mer bokstäver har ni på lappen.
-Det finns även några C och T, sa Maja.
-Och det blir, sa Erik.
-Alltså det står CcOt UuUcCoCo och så fortsätter det rad efter rad, vad menar du med "och det blir", sa William lite stött.
-Alltså de olika bokstäverna ni har på lappen, kan de bli ett vanligt ord för er, förklarade Erik, lite bättre denna gång.
-Jaha, Scout menar du, sa Oscar.
-Ja, precis, det här budskap står med ett scoutchiffer, sa Erik.
-Ja, men vad hjälper det oss att veta vad detta chiffer heter, sa Lucas och tog lappen.
-Nej, det gör det kanske inte. Nyckeln för att kunna lösa ett chiffer är att ha rätt chiffernyckel, det är först då man kan ta reda på vad det står och sedan förstå vilket uppdrag man fått, sa Erik och kunde inte hålla sig för skratt längre.
-Men det är väl inte alls kul, sa William och fortsatte, men hur får man nyckeln då.

-Ja, om man inte vet hur man gör en nyckel ens om man får reda på vad chiffret heter, så skulle jag leta efter en nyckel någonstans i eller kring längan med bodar, sa Erik.

På bara någon sekund hade hela patrullen Bävern sprungit till längan.

-Jag kollar inne på dasset, skrek William, som var lite kissnödig.

-Jag tar och kollar i vedboden så klart, sa Amanda.

-Då kollar vi i scoutförrådet, där finns säkert lösningen till Scout-chiffret, sa Elsa och drog med sig Maja dit.

-Ja, då får väl vi kolla här ute runtomkring, sa Oscar till Lucas.

När William var klar på dass och finkammat hela utrymmet efter en lapp med en chiffernyckel gick han in till Amanda i vedboden.

-De fanns inte på dass i alla fall, sa William. Vart har du kollat? Har du kollat bakom lådan med knivar?

-Åh, Gud ja, så klart jag har, svarade Amanda.

William och Amanda står nära ett berg och ser hur Jesus pratar med sina lärjungar. William och Amanda försöker komma närmare utan att de andra ska märka dem. För de vill höra vad Jesus säger.

-Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut, sa Jesus. Helt plötsligt flyger Jesus upp mot himlen.

-Wow, kolla, vart tar Jesus vägen tror du, sa William.

-Men du, det där är ett lite svårare uppdrag som de får än det vi fått av Erik, sa William innan Amanda hinner svara på den första frågan.

-Jag tror han tar en liten flygtur till himlen ser det ut som, men tror du inte uppdraget gäller oss också, frågar Amanda, det tror jag i alla fall.

-Ja, så är det kanske, sa William, men lätt verkar inte det uppdraget vara, jag menar göra alla till lärjungar är rätt många. Men coolt att Jesus bara kan flyga iväg så där.

-Joo, sa Amanda eftertänksamt.

William och Amanda var tillbaka i vedboden precis lagom för att höra Maja ropa.

-Här är den, jag tror jag har hittat nyckeln, vem har lappen med bokstäverna på, ropade Maja från scoutförrådet.

-Den har jag, ropade Lucas och kom springande.

Medan Lucas, Maja och Elsa försökte lös chiffret så pratar William med Oscar om han tror att man kanske inte kan besöka Jesus igen då om han nu for till himlen. Men Oscar trodde att Jesus ändå fanns kvar i Bibellandet på något sätt även om han farit till himlen.

-Gå till Signe och förhör henne om vad som är nyckel till att förstå Bibeln. Signe finns där hon ibland är på söndagar, läste Lucas högt från lappen.
-Va', vilket tråkigt uppdrag, tyckte Oscar.
-Nej, det är väl hur spännande uppdrag som helst att förstå mer om Bibeln och vad som händer i Bibelns land, sa Elsa.
-Jo, det förstås, sa Oscar.
-Kyrksalen, hon måste vara inne i kyrksalen, ropade Maja ut glatt, det är väl där de vuxna är på söndagarna.

Patrullen Bävern sprang in i kyrksalen och hittade Signe i predikstolen. Signe berättade för dem om att nyckel till att förstå det som står i Bibeln är ordet "kärlek" och förklarade för dem att svaret på alla varför-frågor i Bibeln var att Gud älskar alla!
-Tur hon inte var i vedboden nu, viskade Elsa till Maja.

Avsnitt 16

Tema: Älska Gud och varandra

Scoutigt: Scoutlagen

Bibelberättelse: Mark 12:28-32

-Ikväll ska vi prata om något som kan låta jättetråkigt, men som är jättebra ändå, sa Signe.
-Vi ska lära oss Scoutlagen. Och det är inte som andra lagar och regler om att man inte får gå mot röd gubbe, eller cykla utan cykelhjälm och så, utan det är en beskrivning av saker som gör en scout till en riktigt go och härlig scout, så där som jag gillar att ni är, fortsatte Signe.

Patrullen Bäverns medlemmar såg lite skeptiska ut och tänkte att det här blir nog en sådan där tråkig scoutkväll när de ska lära sig en massa saker.
-Kom igen nu, det blir kul ju, sa Signe med ökande entusiasm, som faktiskt inte verkade spelad.
-Ja, vi ska lära oss sju grejer, men vi ska göra det på ett roligt sätt hade jag tänkt, fortsatte Signe.

Hon förklarade att de skulle göra små korta dramatiseringar av de sju punkterna i scoutlagen för att lära sig dem. Då kunde de sedan tänka på vad de spelade för korta små scener om de någon gång, på en spårning eller så, var tvungna att komma ihåg punkterna i scoutlagen utantill. Signe verkade helt övertygad om att det skulle bli roligt och bra, medan patrullen Bävern fortfarande såg lite skeptiska ut.

-Första punkten går "En scout söker sin tro och respekterar andras.", sa Signe och fortsatte och frågade: -Hur kan man visa det med ett kort drama tänker ni?

Signe gav dem lite förslag på den första för att få igång dem. När de kom till andra punkten "En scout är ärlig och pålitlig" hade i alla fall Maja, Elsa och Amanda gått igång på idén och kom med det ena efter andra förslaget. När de kom till tredje punkten "En scout är vänlig och hjälpsam", kom Lucas med den klassiska idén om att hjälpa en tant över gatan.
-Den här nästa punkt är du ett bra exempel på Oscar, sa Signe med hopp om att få igång även honom lite mera.
-Den fjärde punkten lyder "En scout visar hänsyn och är en god kamrat.", sa Signe.
-Hur visar man att visa hänsyn, frågade Amanda, som tyckte det var ett svårt begrepp.
-Det gör man väl om man följer dessa regler, sa Lucas.
-Ja, lite som att visa omsorg och respektera nån för det den är och tycker, sa Elsa.
-Ja, kan ni visa det på ett bra sätt, frågade Signe.

När de kom till nästa punkt kunde inte Signe låta bli och pusha lite på William.

-Den här punkten tror jag är din William, "En scout möter svårigheter med gott humör.", sa Signe och tittade snällt på William.
-Men förlåt att jag är sur, vaknat på fel sida och dessutom är jag kissnödig, sa William.
-Då är det kanske bäst du går på dass då, konstaterade Signe och släppte iväg William som ändå inte bidrog så mycket just nu till dramatiseringarna.

William lunkade iväg till dasset i längan med bodarna och gick in och satte sig och fortsatte att sura. Efter ett tag kom William på att han kunde gå in i vedboden och kolla om Jesus fortfarande fanns kvar i Bibellandet. Så han gick in dit och sa:
-Gud, om Jesus finns kvar låt mig få träffa honom igen!

William står mitt i en folkmassa och konstaterar att Jesus fortfarande finns kvar i Bibellandet trots att han också kan flytta till himlen. William hör hur Jesus diskuterar med några när en man kommer fram och frågar Jesus en sak.

-Vilket är det viktigaste budet av alla?, frågar mannen.

-Nä, men lägg av, pratar de om regler i Bibellandet med, ja ja, ojar sig William för sig själv, men blir avbruten av Jesus svar.

-Viktigast är detta: Hör, Israel, Herren, vår Gud, är den ende Herren, och du ska älska Herren, din Gud,

av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft, sa Jesus.

-Sedan kommer detta: Du ska älska din nästa som dig själv. Något större bud än dessa finns inte, fortsatte Jesus berätta för mannen som ställt frågan.

-Du har rätt, mästare! Det är som du säger: Han är den ende, det finns ingen annan än han, svarar mannen tillbaka till Jesus.

William var tillbaka i vedboden och gick till de andra i patrullen.

-Tror ni att ni kan alla punkterna nu, så kan ni väl spela upp dem för William så kan han se om han kan gissa vad ni försöker visa, sa Signe och hoppades på att William ville göra det i alla fall.

-Finns det nån punkt om att älska varandra eller Gud med för den skull, för det var väl det som var det viktigast eller hur vad det du sagt till oss, Signe, frågade William.

-Bra där att du kommer ihåg det, William, uppmuntrade Signe.

-Inte riktigt, men väldigt nära det skulle jag säga, fortsatte Signe.

-Men kolla och se om du kan gissa vad vi gör, sa Elsa ivrigt.